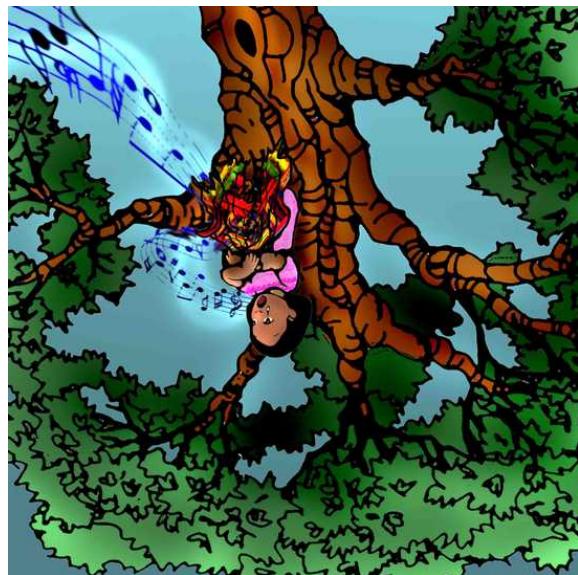

III nivå 5
© engelska / svenska
@ Benjamin Mitchell
Rukia Nantale

Simbegwire

Simbegwire

Denna saga kommer från African Storybook (<http://africanstorybook.org>) och vidarebefordras av [\(africanstorybook.org\)](http://berattleser.se/) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattleser.se/>), Sagor för barn på svenska (<https://berattleser.se/>), Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens. [https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed\(sv\)](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed(sv))

Översatt av: Lena Normen-Younger (sv)

Illustrerad av: Benjamin Mitchell

Skriven av: Rukia Nantale

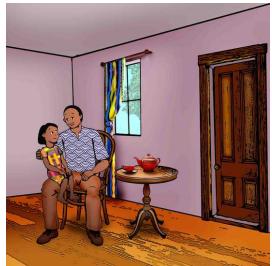
Simbegwire / Simbegwire

berattleser.se

Sagor för barn på svenska

Sverige.

When Simbegwire's mother died, she was very sad. Simbegwire's father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire's mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire's father helped her with homework.

...

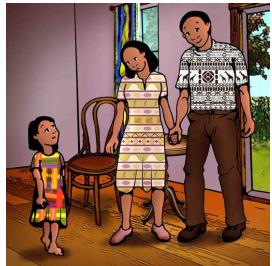
När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt.
 "Var är du, mit barn?", ropade han. Simbegwirе sprang
 fram till sin pappa. Hon stannade nära hon såg att han holl
 en kvinna i handen. "Jag vill att du ska träffa någon
 speciel, mit barn. Det här är Anita", sa han leende.

...

One day, Simbegwires father came home later than usual.
 "Where are you my child?", he called. Simbegwirе ran to
 her father. She stopped still when she saw that he was
 holding a woman's hand. "I want you to meet someone
 special, my child. This is Anita," he said smiling.

"Hello Simbegwire, your father told me a lot about you," said Anita. But she did not smile or take the girl's hand. Simbegwire's father was happy and excited. He talked about the three of them living together, and how good their life would be. "My child, I hope you will accept Anita as your mother," he said.

...

"Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig", sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. "Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma", sa han.

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire's favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

...

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

Simbegwires life changed. She no longer had time to sit
 with her father in the mornings. Anita gave her so many
 household chores that she was too tired to do her school
 work in the evenings. She went straight to bed after
 dinner. Her only comfort was the colorful blanket her
 mother gave her. Simbegwires father did not seem to
 notice that his daughter was unhappy.

...

Simbegwires liv förrändrades. Hon hade inte längre tid att
 sitta till sammans med sin pappa på morgonen. Anita gav
 henne så många hushållssysslor att hon var för trött för
 att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs
 efter middagen. Henne enda tröst var en färgglad filt
 som henne mamma hade gjort henne. Simbegwires
 pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han
 till sammans med Anita. Hon räckte Simbegwires handen och sa: "Jag är ledsen, lilla du, jag gjorde fel", grät hon.
 "Kan du låta mig försöka igen?" Simbegwires tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

...

Her father visited her every day. Eventually, he came with
 Anita. She reached out for Simbegwires hand. "I'm so sorry little one, I was wrong," she cried. "Will you let me try again?" Simbegwire looked at her father and his worried face. Then she stepped forward slowly and put her arms around Anita.

After a few months, Simbegwire's father told them that he would be away from home for a while. "I have to travel for my job," he said. "But I know you will look after each other." Simbegwire's face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

...

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sa han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, "Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you." They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

...

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: " Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

Things got worse for Simbegwiré. If she didn't finish her chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the woman ate most of the food, leaving Simbegwiré with only a few scraps. Each night Simbegwiré cried herself to sleep, hugging her mother's blanket.

...

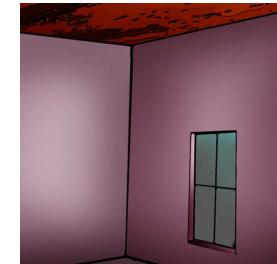
Simbegwiré continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwiré. She found her father returned home, he asked her what happened, Anita? He explained that Simbegwiré had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwiré's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwiré.

"Jag ville att hon skulle respektera mig", sa hon. "Men jag bemyrät. Kvinnan förlärade att Simbegwiré hade rymt. hemnes rum var tomt. "Vad hände, Anita?" frågade han. "När Simbegwirés pappa kom hem uppträckte han att kanske var för stram. "Simbegwiré sätterna är att se och gick ut längs än. Han förstörde till syskona med hennes ryggen. "Simbegwiré sätterna är att se om hon hade sett Simbegwiré.

...

When Simbegwiré's father returned home, he found her room empty. "What happened, Anita?" he asked her. The woman explained that Simbegwiré had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwiré's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwiré.

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. "You lazy girl!" Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

...

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. "Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

Simbegwire's aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother's blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

...

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten grät Simbegwire medan hon sovde. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

Simbegwiré blev mycket upprörd. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bortarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

...

Simbegwiré var mycket upprörd. Hon bestämde sig för att fly från hemmet. Hon tog bortarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

...

Simbegwiré var mycket upprörd. Hon bestämde sig för att fly från hemmet. Hon tog bortarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

This woman looked up into the tree. When she saw the girl
and the pieces of colourful blanket, she cried,
“Simbegwiré, my brother’s child! The other women
stopped washing and helped Simbegwiré to climb down
from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to
comfort her.

“Simbegwiré, my brother’s child! The other women
stopped washing and helped Simbegwiré to climb down
from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to
comfort her.

Kvinnan tittade upp i trädet. När hon såg flickan och
bitarna av den färgglada filtens ropade hon: ”Simbegwiré,
min brors barn!“ De andra kvinnorna slutade att vänta och
hjälpte Simbegwiré att klättra ned från trädet. Hennes
faster kramade flickan och försökte rösta henne.
...

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang: "Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn't love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me."

...

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bättade för sig själv bland grenarna. Medan hon soñnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.

...

Nästa morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.